

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย จำนวน 201 คน โดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบ (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA)

ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้ ผู้วิจัยตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงตามลำดับ 3 ลำดับแรก ได้แก่ การบริหารฝ่ายวิชาการ รองลงมาคือ การบริหารฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ และการบริหารงานฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ตามลำดับ การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ความพึงพอใจของครูที่มีเพศแตกต่างกัน โดยภาพรวม และรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน ยกเว้นด้านวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านประสบการณ์ทำงานพบว่าโดยภาพรวมและรายด้าน ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานทั้ง 3 ช่วง ไม่พบความแตกต่าง

คำสำคัญ: ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ความนำ

การพัฒนาประเทศไทยในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560- 2564) อยู่ในห้วงเวลาของการปฏิรูปประเทศเพื่อแก้ปัญหาพื้นฐานหลายด้านที่สั่งสมมานานท่ามกลางสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว และเชื่อมโยงกันใกล้ชิดมากขึ้น การแข่งขันด้านเศรษฐกิจจะเข้มข้นมากขึ้น สังคมโลกจะมีความเชื่อมโยงใกล้ชิดกันมากขึ้นเป็นสภาพไร้พรมแดน การพัฒนาเทคโนโลยีจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและจะกระทบชีวิตความเป็นอยู่ในสังคมและการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างมาก ขณะที่ประเทศไทยมีข้อจำกัดของปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์เกือบทุกด้านและจะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาที่ชัดเจนขึ้น ช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 นับเป็นจังหวะเวลาที่ท้าทายอย่างมากที่ประเทศไทยต้องปรับตัวขนานใหญ่ โดยจะต้องเร่งพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรมให้เป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกด้านเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยท่ามกลางการแข่งขันใน

โลกที่รุนแรงขึ้นมากแต่ประเทศไทยมีข้อจำกัดหลายด้าน อาทิ คุณภาพคนไทยยังต่ำ แรงงานส่วนใหญ่มีปัญหาทั้งในเรื่ององค์ความรู้ ทักษะ และทัศนคติ สังคมขาดคุณภาพและมีความเหลื่อมล้ำสูงที่เป็นอุปสรรคต่อการยกระดับศักยภาพการพัฒนา(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559 หน้า 1)

สิ่งสำคัญที่จะทำให้ประเทศไทยเกิดความเจริญก้าวหน้าได้จำเป็นต้องใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือเพราะการศึกษาเป็นกระบวนการที่สามารถสร้างและพัฒนาคนไทยให้มีความรู้ความสามารถในทุกด้านได้อย่างต่อเนื่อง และตลอดชีวิต ดังนั้นการจัดการอาชีวศึกษา โดยการฝึกอบรมวิชาชีพ ให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการ หรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการการอาชีวศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานและหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับ ที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ การส่งเสริมประสานงานการจัดการอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชน การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการอาชีวศึกษา โดยคำนึงถึงคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กำหนดให้สถานศึกษาแต่ละแห่ง มีหน้าที่จัดการศึกษา ฝึกอบรมและส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชนให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ตามนโยบายรัฐบาลและแผนการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์สถานศึกษาจึงต้องดำเนินการจัดการศึกษาให้มีความทันสมัย ยืดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการของแรงงานและสถานประกอบการ และประกอบอาชีพอิสระ เพื่อดำรงชีวิตตามสภาพเศรษฐกิจ สังคม ท้องถิ่น วัฒนธรรม เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นการปฏิบัติงานจริง ตามความพร้อมและศักยภาพของสถานศึกษา โดยประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่นทั้งในด้านวิชาการตลอดจนการใช้บุคลากรและทรัพยากรร่วมกันในการจัดการศึกษาโดยระดมทรัพยากรด้านการเงิน ทรัพย์สิน และบุคลากร ทั้งจากรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคมอื่น รวมทั้ง ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมและการหาทุนเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาให้ผู้เรียนเป็นผู้มีสมรรถนะทางวิชาชีพ สามารถประกอบอาชีพเป็นพลเมืองดีของสังคม มีความสามารถในการคิด เรียนรู้ และพัฒนาตนเองเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้วยตนเองและการให้บริการ วิชาชีพแก่ชุมชนและท้องถิ่นสามารถนำความรู้มาวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมตลอดจนทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ส่งเสริมกีฬา พละนารมย์และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ดังนั้นภารกิจและนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาคือการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ และนโยบาย เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ การผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาสู่สากล พ.ศ. 2555- 2569 โดยการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ และลดปัญหาการออกกลางคัน จัดการเรียนการสอนในระดับพื้นที่และภาพรวมตามความต้องการในแต่ละสาขา เปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าเรียนสายอาชีพด้วยระบบ โควตา เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายผู้มีส่วนสำคัญต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในเชิงรุก ซึ่งได้แก่ นักเรียน และผู้ประกอบการ ขยายโอกาสในการเรียนอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ส่งเสริมการจัดอาชีวะชายแดนได้สู่สันติสุข ศูนย์ฝึกอบรมอาชีวะ อาชีวะสองระบบ และการจัดหลักสูตรอาชีวะท้องถิ่น และสนับสนุนทุนการศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาส มุ่งผลิตและพัฒนากำลังคนในสาขาที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาที่เป็นนโยบายรัฐบาล และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยการจัดอาชีวศึกษาเฉพาะทาง อาทิ ปีโตเคมี การสร้างเขตรุ่นใหม่ คริวไทยสู่คริวโลก พลังงานทดแทน โลจิสติกส์ รถไฟความเร็วสูง อัญมณี ยานยนต์ ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ ท่องเที่ยว โรงแรม ฯลฯ ขยายกลุ่มเป้าหมายอาชีวะในโรงเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐาน และอาชีวะเพื่อคนพิการ อาชีวะวัยแรงงาน อาชีวะสูงวัย อาชีวะเพื่อสตรี อบรมระยะสั้น/ตลาดนัดอาชีพ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน เทียบโอนความรู้และประสบการณ์ เพื่อต่อยอดและพัฒนาทักษะทั้ง Upgrade Skills และ Re Skills ร่วมจัดอาชีวศึกษาในสถานพินิจ เรือนจำ ค่าอาหาร สนับสนุนให้หน่วยงาน องค์กร ร่วมจัดอาชีวศึกษาซึ่งได้แก่ สถานประกอบการ และภาคเอกชนจากสาขาอาชีพต่างๆจัดอาชีวะทางเลือก อาชีวะทายาท วิทยาลัยอาชีวศึกษาฐานวิทยาศาสตร์ อาชีวะอินเตอร์ และอาชีวะเทียบโอนประสบการณ์และเพิ่มช่องทางการเรียนอาชีวศึกษาด้วย อาชีวะทางไกล และเครือข่ายวิทยุเพื่อการศึกษาและพัฒนาอาชีพ (R-radio network) ยกระดับคุณภาพการจัดอาชีวศึกษา ระดับสถานศึกษา และระดับห้องเรียน ส่งเสริมคุณภาพและสร้างความเข้มแข็งในการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการจัดอาชีวศึกษาโดยพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามแนวทาง Constructionism, Project Based Learning Authentic Assessment, การเพิ่มพูนทักษะประสบการณ์จากการเรียนในสถานที่จริงสถานการณ์จริง อาทิ Fix It Center และกรณีภัยพิบัติ การจัดการความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์จากครูรุ่นพี่สู่ครูรุ่นใหม่ (นิเทศภายใน) และการนิเทศทางไกลสร้างความเข้มแข็งการประกันคุณภาพภายใน สนับสนุนให้ทุกวิทยาลัย ผ่านการประเมินคุณภาพภายนอกระดับดีมาก และเตรียมพร้อมรับการประเมินระดับสากล ยกระดับคุณภาพสถานศึกษาขนาดเล็ก ให้เป็นตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง ตามความต้องการของพื้นที่ และการให้บริการกลุ่มเป้าหมายพิเศษ อาทิ คนพิการ วัยทำงาน สูงวัย สตรี โดยใช้ ICT เพื่อการเรียนการสอน สนับสนุนความพร้อมในด้าน Hardware สื่อการเรียนการสอน ส่งเสริมการผลิตสื่อออนไลน์ และจัดตั้งวิทยาลัยต้นแบบการใช้ ICT เพื่อการเรียนการสอน พัฒนาครู สร้างเครือข่ายครู Social Media และ Network สนับสนุนให้ครูทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพจัดหาสื่อการเรียนการสอน หนังสือ วัสดุฝึก อุปกรณ์การเรียนการสอน ที่ทันสมัยและเพียงพอ

ภารกิจและนโยบายสำหรับผู้เรียนคือ ยกระดับความสามารถของผู้เรียนเพื่อให้ผู้สำเร็จ อาชีวศึกษา มีขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งสมรรถนะหลัก (Core Competency) และ สมรรถนะการทำงานตามตำแหน่งหน้าที่ (Function Competency) โดยใช้ V-NET การประเมินด้าน มาตรฐานวิชาชีพ และ การประเมินระดับห้องเรียน สร้างเสริมทักษะอาชีพในอนาคตด้วยกิจกรรม องค์กรวิชาชีพ ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม วิถีประชาธิปไตย ความมีวินัย เสริมสร้างทักษะชีวิต ความสามารถด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ การเป็นผู้ประกอบการ พัฒนาทักษะการคิดบนพื้นฐาน Competency Based Technology Based Green Technology และ Creative economy รวมทั้งการ แก้ปัญหาด้านพฤติกรรมและการใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ อาทิ สุขภาพบุรุษอาชีววะ ลูกเสือ กีฬา และ การป้องกัน แก้ไขการทะเลาะวิวาท เตรียมผู้เรียนสู่การเป็นประชาคม ASEAN โดยการเพิ่มจำนวน สถานศึกษา English Program (EP) Mini English Program (MEP) ทุกจังหวัดใช้หลักสูตรสื่อ ต่างประเทศ สนับสนุนการฝึกงานต่างประเทศ/บริษัทต่างประเทศและในประเทศ ยกระดับทักษะ ด้านภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ส่งเสริม การเรียนรู้ภาษาประเทศคู่ค้า จัดระบบ Sister School ทุก ประเทศใน ASEAN

ภารกิจและนโยบายสำหรับการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านบริหารทั่วไป ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ ได้แก่ Web Portal, E-office และ Data based รวมทั้งการปรับภาพลักษณ์เชิงบวกภารกิจและนโยบาย ด้านงบประมาณ ใช้แนวทาง Strategic Performance, Based Budgeting: SPBB และ Formula Funding โดยการจัดงบประมาณ ตามความจำเป็นพื้นฐาน ความเสมอภาค และตามนโยบาย การกระจายอำนาจจัดซื้อจัดจ้าง จัดหา งบประมาณค่าสาธารณูปโภคและค่าจ้างครูให้เพียงพอ

ภารกิจและนโยบายด้านบริหารงานบุคคล สร้างเครือข่ายครู สมาคมวิชาชีพ จัดหาลูกจ้าง พนักงานราชการให้เพียงพอ รวมทั้งการพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลของสถาบันการอาชีวศึกษา ด้านการสร้างร่วมมือทุกภาคส่วนทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อพัฒนาองค์กรเช่น สมาคมวิชาชีพ สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า กระทรวงแรงงาน กระทรวงอุตสาหกรรม สถาน ประกอบการ ในการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ประเทศเพื่อนบ้าน ประเทศในกลุ่มอาเซียน องค์กรระหว่างประเทศ ได้แก่ VOCTECH, CPSC /APACC, SEARCA และ UNIVOC ประเทศ ต่างๆในภูมิภาคของโลก ได้แก่ สาธารณรัฐประชาชนจีน อิสราเอล ญี่ปุ่น เดนมาร์ก เยอรมัน ฯลฯ จากหลักการและเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงให้เห็นว่าการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้มีคุณภาพ เพื่อตอบสนองภารกิจและนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาใน ฐานะผู้นำสูงสุดของสถานศึกษาต้องเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ เป็นผู้นำทางการศึกษา คือ มีวิสัยทัศน์ มี ความรู้ความสามารถและให้ความสำคัญกับการบริหาร มีเป้าหมายสูงสุดอยู่ที่การพัฒนาผู้เรียนให้มี คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาที่สังคมไทยต้องการ ผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติงานในวิทยาลัย ที่อยู่ในกลุ่ม อาชีวศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษา

จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยคาดหวังว่าผลของการวิจัยจะเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับผู้บริหารสถานศึกษานำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานวิชาการของตนเอง และสถานศึกษา รวมทั้งจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารระดับสูง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในการบริหารสถานศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาระดับความความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามสถานภาพ

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานีซึ่งประกอบด้วยงาน 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารงานฝ่ายวิชาการ ด้านการบริหารงานฝ่ายทรัพยากร ด้านการบริหารงานฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ และด้านการบริหารงานฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

2. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 420 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย จำนวน 201 คน โดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ และประสบการณ์ในการทำงาน

3.2 ตัวแปรตาม คือ ซึ่งประกอบด้วยงาน 4 ด้าน ได้แก่ ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายทรัพยากร ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง Index of congruence (IOC) และหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของคอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ข้อมูลส่วนบุคคล และเนื้อหาที่จะทำวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามช่วงอายุ โดยใช้ *t-test*
4. เปรียบเทียบการศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ใช้การวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) หากมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะเปรียบเทียบค่าคะแนนเป็นรายคู่ ตามวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's Post hot Comparison)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานีสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ทำงาน สรุปได้ดังนี้
 - 2.1 ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ไม่แตกต่างกัน
 - 2.2 ครูที่มีประสบการณ์การปฏิบัติต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานีพบว่า ประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการบริหารสถานศึกษาเป็นหน้าที่หลักของผู้บริหาร ผู้บริหารจึงต้องปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ ในการจัดการศึกษา ฝึกอบรมและส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชนให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วย

การอาชีวศึกษาและกฎหมายอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ตามนโยบายของรัฐบาล และ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จัดการศึกษาให้มีความยืดหยุ่นทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน สถานประกอบการ และการประกอบอาชีพอิสระ เพื่อการดำรงชีวิตตามสภาพเศรษฐกิจสังคม ท้องถิ่น วัฒนธรรมเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นการปฏิบัติงานจริง ตามความพร้อมและศักยภาพของ สอดคล้องกับงานวิจัย ของนภัสวรรณ ผงทอง (2551) ศึกษาเรื่องประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดนครพนม พบว่าประสิทธิภาพการจัดการศึกษาภาพรวมอยู่ในระดับมากซึ่งในแต่ละด้านมีประเด็นนำมาพิจารณา ดังนี้

1.1 ด้านวิชาการโดยภาพรวมและรายข้อ ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเพราะผู้บริหารให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการซึ่งเป็นหัวใจหลักของสถานศึกษาหรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาจึงมีการส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ ตามหลักสูตรและหน่วยการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตลอดจนการส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ตามความต้องการของชุมชนและผู้เรียน มีการจัดอบรมทางด้านเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน ผู้บริหารสามารถจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ที่มีความจำเป็นตามความต้องการของครูผู้สอนที่ต้องใช้ในการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนทักษะและประสบการณ์ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ สุกัญญา ประเสริฐสังข์ ศึกษาเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มจุน 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

ผลการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มจุน 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ คำรงค์ สวัสดิศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอนเขต 2 ผลการศึกษา พบว่า การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษารับพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอนเขต 2 ทั้ง 9 ด้านอยู่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านบริหารทรัพยากร โดยภาพรวมและรายข้อครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเพราะผู้บริหารให้ความสำคัญกับการบริหารทรัพยากรซึ่งเป็นการบริหารการเงินสินทรัพย์และบุคคลจึงบริหารสถานศึกษาโดยเน้นให้เป็นระบบที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษามีความอิสระคล่องตัวตามแนวทางการบริหารจัดการมีการวางแผนการเงิน การจัดทำงบประมาณที่สอดคล้องกับแผนการดำเนินงานและการพิจารณาจัดสรรเงินที่เป็นธรรมและโปร่งใสรวมทั้งการจัดการเกี่ยวกับการรับและการจ่ายเงินทั้งเงินงบประมาณและเงินนอกงบประมาณที่สะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ มีการควบคุมการดำเนินงานทางการเงินและบัญชีที่รัดกุม ผู้บริหารมีการระดมทรัพยากรเพื่อให้หน่วยงานหรือองค์กรต่างๆมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยสามารถบริหารจัดการ โปร่งใส ตรวจสอบได้ ยึดหลักการบริหารมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์และการบริหารแบบมุ่งเน้น

ผลงานเพื่อส่งผลให้เกิดคุณภาพแก่ผู้เรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภาศ สุริยวงศ์ ศึกษาเรื่อง การบริหารงานงบประมาณตามหลักธรรมาภิบาลของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานงบประมาณตามหลักธรรมาภิบาลในภาพรวมอยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิรัชย์ ย่อชัย ศึกษาเรื่องการบริหารงบประมาณในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 5 ผลการศึกษาพบว่า สภาพการบริหารงบประมาณในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 5 โดยรวมและรายด้านพบว่าสภาพการบริหารงบประมาณในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมมีการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านแผนงานและความร่วมมือโดยภาพรวมและรายข้อ ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเพราะผู้บริหารให้ความสำคัญกับการบริหารฝ่ายแผนงานและความร่วมมือเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาในวิทยาลัย เพื่อให้แผนงานและความร่วมมือดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์และเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์ของ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาโดยมีจัดทำแผนปฏิบัติการ และแผนปฏิบัติการประจำปี ตามนโยบายและภารกิจของสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ และนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จัดทำข้อมูลแผนการรับนักเรียน นักศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม ชุมชน และท้องถิ่นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เตือนใจ ไพศานาม (2553) ศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการบริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของข้าราชการครู วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาผลการวิจัย พบว่าการบริหารด้านแผนงานและความร่วมมือ ตามความคิดเห็นของข้าราชการครู วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาโดยภาพรวมและรายข้อครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเพราะผู้บริหารให้ความสำคัญกับการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาที่มีความสำคัญเกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน นักศึกษาและกิจกรรมนักเรียนทั้งหมด เพื่อช่วยพัฒนาทั้งอารมณ์ สังคม และจิตใจ และช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนในหลักสูตรให้บรรลุสำเร็จวัตถุประสงค์ของฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา เป็นงานที่มุ่งไปที่นักเรียน นักศึกษาโดยตรง เพื่อพัฒนานักเรียนให้เกิดความเจริญงอกงามทุกด้าน สถานศึกษาจึงควรให้การช่วยเหลือทุกวิถีทางที่จะให้บรรลุเป้าหมายตามโอกาสที่ผู้เรียนควรจะได้รับซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิทยา มั่นเดิม (2555) ศึกษาเรื่องการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพในจังหวัดเชียงรายผลการวิจัยพบว่าสภาพการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพจังหวัดเชียงราย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนก เพศ และประสบการณ์ดังนี้

2.1 ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันเนื่องจากผู้บริหารปฏิบัติงานตามหลักการบริหารโดยใช้หลักการมีส่วนร่วมเปิดโอกาสให้ครูได้มีส่วนร่วมในการบริหารตัดสินใจ และร่วมจัดการศึกษาจนเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของและความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาร่วมกันมากขึ้น ทำให้ปัจจัยทางเพศของครูไม่ส่งผลต่อความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิตานัน เอกอารัมย์ (2551) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูต่อการบริหารในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดใหญ่ไม่แตกต่างกัน

2.2 ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารให้ความสำคัญในการพัฒนาความรู้ความสามารถของครูในการปฏิบัติหน้าที่เท่าเทียมกันทำให้ปัจจัยทางประสบการณ์ของครูส่งผลให้ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานีไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยมยุรี อามาศย์มนตรี และ ภาณี สัจจาพันธ์ (2559) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ดสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาครูที่มีประสบการณ์ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.ด้านวิชาการผู้บริหารควรเพิ่มความตระหนักในการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอตรงกับความต้องการแผนกเพราะครุภัณฑ์ วัสดุฝึก จะต้องใช้ในการเรียนและการฝึกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางวิชาชีพ

2.ด้านทรัพยากรผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการควบคุม ปรับปรุง ซ่อมแซม พัฒนาอาคารสถานที่ การอนุรักษ์พลังงานรักษาสภาพแวดล้อมและระบบสาธารณูปโภคของสถานศึกษาผู้บริหารควรให้ความสำคัญเพิ่มขึ้น

3.ด้านแผนงานและความร่วมมือผู้บริหารควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบและควบคุมการใช้จ่ายเงินงบประมาณ เงินนอกงบประมาณให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดและมีการพัฒนาระบบเครือข่ายของสถานศึกษา

4. ด้านพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา ผู้บริหารควรมีการกวาดค้นปกครองนักเรียน นักศึกษา ให้อยู่ในระเบียบ คุณธรรม จริยธรรม และเป็นบุคลากรที่มีประสิทธิภาพผู้บริหารควรเพิ่มความตระหนักและใช้มาตรการต่างๆในการควบคุมดูแล

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิทยาลัยสังกัด อาชีวศึกษาจังหวัดที่เป็นวิทยาลัยของรัฐบาลกับวิทยาลัยที่สังกัดเอกชนเพื่อดูความแตกต่างและนำ ผลการวิจัยที่ได้รับมาพัฒนาผู้เรียนทางด้านอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นตรงกับความต้องการของ ประเทศต่อไป

2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานีหรือวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอื่นๆโดยอาจมีตัวแปรการศึกษาที่แตกต่าง หรืออาจขยายกลุ่มตัวอย่างให้กว้างขึ้นเพื่อจะได้ข้อมูลในมิติอื่นที่สามารถนำผลการวิจัยไปพัฒนา สถานศึกษาต่อไป

บรรณานุกรม

- กิตติวัฒน์ โสมาศรี. (2553). และปัญหาการบริหารงานพัสดุในสถาบันการอาชีวศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเชียงราย.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- คติ ปรีชา (2550). การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถาบันการอาชีวศึกษา
จังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- ชาญ เมืองโคตร. (2550). ความพึงพอใจของนักเรียนเกี่ยวกับการบริหารงาน
กิจการนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอแม่ลาน้อย เขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ช่อรัตดา เกสทอง. (2550). การนำเสนอรูปแบบแนวทางการบริหารงานวิชาการ
โรงเรียนขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายุทธยานี. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ดำรงศักดิ์ สวัสดิ์. (2550). ความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ
ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอนเขต 2. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- เดือนใจ ไพค่านาม. (2553). สภาพและการบริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็น
ของข้าราชการครู วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ
อาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ทรงศักดิ์ ดวงจันทร์. (2552). การศึกษาสภาพการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโดย
องค์คณะบุคคลในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3. การศึกษาอิสระครุศาสตร
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- นภัสวรรณ ผงทอง. (2551). ประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษา
ในจังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม
- บัญญัติ จรัสแผ้ว. (2550). สภาพและปัญหาการวางแผนกลยุทธ์เพื่อพัฒนาการ
บริหารการศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์
เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- บุญส่ง เจริญศรี (2550). การศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้น
พื้นฐานของรองผู้อำนวยการ โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต
1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

- บัณฑิต ใจกล้า (2552).การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพของวิทยาลัย
การอาชีพเชียงคำ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา อำเภอเชียงคำ จังหวัด
พะเยา.การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ประภาส สุริยะวงศ์.(2556). การบริหารงานงบประมาณตามหลักธรรมาภิบาล
ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ปานทอง ปธิเก. (2550).ปัญหาการบริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงาน
พื้นที่ศึกษามหาสารคาม เขต 2 .วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม.
- ปภัสธร เสขรฤทธิ (2550).การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการ
นักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทพรการ เขต 2.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยราชภัฏสมเด็จพระเจ้าพระยา.
- ปรานี ชุมภูทอง. (2552).ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหาร
วิชาการของสาขาวิชาระดับบัณฑิตศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- พิสิษฐ ภู่ออด. (2553).การบริหารทรัพยากรทางการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา
ในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1.วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- พนมรส ตุ่นสีใส. (2551).การบริหารงานกิจการนักเรียน โรงเรียนเม็งรายมหาราช
วิทยาคม อำเภอมือง จังหวัดเชียงราย.วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยราช
ภัฏเชียงราย.
- พัชนี สายจันทร์.(2555). การศึกษาสภาพการมีส่วนร่วมในการบริหารวิชาการ
ของครู โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอบรบือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1.วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม.
- ภิญโญ เฟ็งดา. (2550).การศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางการบริหารงาน
กิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ในจังหวัด
กำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- ภาดี ขุนนนท์. (2552).การศึกษาแนวทางการบริหารงานแนะแนวโดยการสร้าง
เครือข่ายของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ครุศาส
ตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

- มนตรีพิทักษ์ ทรงกิตติพิศาล. (2552). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทย*. คุยฉีนิพนธ์ปรัชญา คุยฉี, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มณูญ พันธุ์หล่อ. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน กลุ่มที่ 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- มยุรี อามาตย์มนตรี และ ภาณี สัจจาพันธ์. (2559). *ความคิดเห็นของครูต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- มยุเรศ โคตรชมพู. (2550). *ความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานต่อการบริหารวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานองคาย เขต 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ยุกตนันท์ หวานจำ. (2555). *การบริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียนในอำเภอคลองหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1*. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- รุ่งวิจักษ์ณ์ หวังมวนกลาง. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารของวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- วีรวัชร สุธนันท. (2551). *การพัฒนาแนวทางการวางแผนการระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษาในสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา ตรีศึกษา : โรงเรียนวัดศรีแก้ว โรงเรียนวัดท่าใหม่ โรงเรียนวัดลาดระโห่ง*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- วีรชัย ช่อชัย. (2554). *การบริหารงบประมาณในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 5*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- วิทยา มั่นเดิม. (2555). *การพัฒนาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพในจังหวัดเชียงราย*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ศิลป์ชัย อ่วงตระกูล. (2553). *การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 4*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

สุทธิชัย อัมโรสถ.(2551).การส่งเสริมงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอ

คอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่.วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

สายหยุด ประภิกะ (2550).การศึกษาสภาพและความต้องการมีส่วนร่วมในการบริหาร

งานวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

นครราชสีมา เขต6.วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

สุชา ราชฉวาง. (2550).การจัดการอาชีวศึกษาในสถานศึกษาภาคใต้ตอนบนตาม-

ความ คิดเห็นของสถานประกอบการ.วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยราช
ภัฏสุราษฎร์ธานี.

สุกัญญา ประเสริฐสังข์. (2555). ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการ

ของผู้บริหารสถานศึกษา และแนวทางแก้ไขในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร

สถานศึกษาในกลุ่มจุน 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 2.สารนิพนธ์ กศ.ม.

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยพะเยา.

ลิตานัน เอกรัมย์.(2551).ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารในสถานศึกษาขั้นพื้น

ฐานขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดสุรินทร์.วิทยานิพนธ์ครุศาสตร

มหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

อัจฉรา ชุนณะวงศ์ (2553).การทำงานเป็นทีมของผู้บริหาร โรงเรียน ตามความคิดเห็น ของครู

โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดระยอง.วิทยานิพนธ์ครุศาสตร

มหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.